

Referitor la propunerea de revocare formulată de ministrul justiției solicit Secției pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii emiterea unui **aviz negativ**, întrucât propunerea este vădit nelegală, raportul de evaluare și rezultatul acesteia – propunerea – sunt vădit nelegale, iar motivele pentru care s-a cerut revocarea din funcție sunt nelegale și netemeinice.

I. Motive de nelegalitate a propunerii formulate

Propunerea de revocare formulată de ministrul justiției este vădit nelegală, întrucât *ministrul justiției și-a arogat, în mod abuziv, competența de a evalua profesional procurorul general, nu a respectat dispozițiile legale privind evaluarea profesională a procurorului general, a invocat motive prin care și-a depășit atribuțiile legale și a încălcat dreptul la apărare în această procedură vădit nelegală și părtinitoare.*

Cu privire la aceste aspecte arăt următoarele:

I.1. Nelegalitatea procedurii de evaluare derulată de ministrul justiției

Prezenta *propunere de revocare este nelegală, întrucât ministrul justiției nu are competența funcțională de a evalua personal procurorii cu funcții de conducere*, această competență aparținând *exclusiv* Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

În considerentul nr. 91 al deciziei nr. 358 din 30 mai 2018, pronunțată de Curtea Constituțională¹ a arătat că ministrul justiției, când consideră necesar, *poate să exercite control asupra procurorilor, prin procurori anume desemnați, control care constă în verificarea eficienței manageriale* sau a modului în care procurorii își îndeplinesc atribuțiile de serviciu. Așadar, *chiar Curtea Constituțională statuează că un control al eficienței manageriale nu se efectuează personal de către ministrul justiției, așa cum s-a realizat în speță.*

Având în vedere dispozițiile legale și considerentele deciziei nr. 358 din 30 mai 2018 a Curții Constituționale, **controlul eficienței manageriale trebuie efectuat prin procurori anume desemnați.**

Or, *această cerință de legalitate a procedurii de evaluare, cu rol de garanție pentru procurori, prealabilă formulării propunerii de revocare, nu a fost îndeplinită, ceea ce atrage nulitatea extrinsecă a actului, pentru neîndeplinirea condițiilor formale.*

I.2. Ignorarea vădită a dispozițiilor legale care privesc evaluarea profesională a procurorilor cu funcții de conducere

Potrivit art. 39 alin. (1) și alin. (3) teza a IV-a din Legea nr. 303/2004, *„Evaluarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ...se*

---

¹ Publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 473 din 7 iunie 2018.

face de o comisie compusă din procurori, membri aleși ai Secției pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cu grad cel puțin de tribunal, desemnați de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii”.

În baza dispozițiilor legale, procedura de evaluare a activității profesionale a judecătorilor și procurorilor este detaliată în **Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 676/2007 din 4 octombrie 2007, republicată, modificată și completată**, care, în art. 1 alin. (1) și (2), stabilește principiile și scopul procedurii de evaluare.

Din examinarea „*Raportului privind activitatea managerială a procurorului general al României, domnul Augustin Lazăr*” se observă o suprapunere completă a indicatorilor enumerați de ministrul justiției cu cei menționați în Regulamentul aprobat prin Hotărârea CSM nr. 676/2007. În acest fel, ***ministrul justiției și-a atribuit în mod nelegal competența de a efectua personal evaluarea profesională a procurorului general, ignorând că această activitate este atributul exclusiv al Consiliului Superior al Magistraturii.***

Conduita ministrului justiției, prin întocmirea raportului de evaluare, se plasează în afara unei cooperări loiale, aspect pe care îl vom detalia și în privința altor critici de nelegalitate extrinsecă. În plus, ea demonstrează ***maniera subiectivă și unilaterală, lipsită de echidistanță, în care ministrul justiției a efectuat evaluarea procurorului general.***

I.3. Invocarea unor motive, în propunerea de revocare, care nu se circumscriu formal cazului de revocare prevăzut în art. 51 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 303/2004 sau invocarea unor motive pentru care ministrul justiției nu are competența de a se pronunța sau a decide

I.3.1. *Invocarea unui motiv de anulare care nu poate constitui motiv de revocare*

Motivul de revocare invocat la pct. 2 din raport, care pune în discuție legalitatea decretului de numire în funcția de procuror general, constituie un motiv de nulitate, concomitent emiterii actului, iar nu de revocare. Spre deosebire de sancțiunea nulității, revocarea dintr-o funcție privește acte și fapte ulterioare numirii, intervenite pe parcursul exercitării mandatului.

I.3.2. *Invocarea unor motive care privesc răspunderea disciplinară și pentru care ministrul justiției nu are competența de a se pronunța sau a decide*

Motivele invocate la punctele 1, 6, 8, 9, 14 și 15, dacă ar fi reale, vizează răspunderea disciplinară, ceea ce implică alte competențe și garanții. Pentru aceste motive, este evident că ***propunerea formulată este nelegală și ministrul justiției și-a arogat o***

competență pe care nu o are, nici conform dispozițiilor legii și nici conform considerentelor deciziei Curții Constituționale pe care a invocat-o în motivarea propunerii.

I.4. Încălcarea dreptului la apărare. Lipsa de transparență în derularea procedurii, în condițiile în care ministrul justiției a exercitat funcțiile unei veritabile jurisdicții disciplinare

În procedura desfășurată de ministrul justiției, care s-a finalizat prin propunerea de revocare, *dreptul la apărare nu a fost asigurat*, nefiind în măsură să prezint ministrului, anterior formulării propunerii, motivele și documentele care ar fi preîntâmpinat luarea măsurii.

Din perspectiva consecințelor asupra carierei procurorului care ocupă o funcție de conducere, **procedura declanșată de ministrul justiției întrunește elementele unei veritabile proceduri disciplinare, punând în discuție modul în care un procuror și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu.** Măsura revocării procurorului dintr-o funcție de conducere se înfățișează ca o sancțiune ce poate fi aplicată într-o procedură distinctă de procedura disciplinară propriu-zisă, pentru o conduită profesională necorespunzătoare.

În cazul de față, controlul efectuat de Inspekția Judiciară la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în anul 2017 nu a relevat nicio disfuncție în activitatea instituției și nicio deficiență managerială.

În acest context, este *neîndoielnic că propunerea ministrului justiției, care este vădit nelegală, are valoarea unei sancțiuni disciplinare.*

Pe de altă parte, unul dintre motivele pentru care a fost inițiată procedura de revocare este desfășurarea anchetei privind modalitatea de intervenție a jandarmilor în timpul protestelor din 10 august 2018. **Se poate lesne deduce că invocarea acestui motiv de revocare constituie, în realitate, o ingerință în activitatea concretă de instrumentare a unei cauze penale.**

Or, procedura de evaluare efectuată de ministrul justiției nu a îndeplinit cerințele de transparență față de procurorul evaluat și nu a fost asigurată o *minimă garanție de exercitare a apărării înainte de a se emite raportul de evaluare a activității manageriale și propunerea de revocare.*

După ce, în cursul lunii august, ministrul justiției a anunțat public declanșarea procedurii de evaluare a procurorului general, pe parcursul celor două luni în care această procedură s-a desfășurat la nivelul Ministerului Justiției, *nu au fost solicitate date, informații, explicații cu privire la actele, faptele și împrejurările concrete imputate în raportul de evaluare care a stat la baza formulării propunerii de revocare.*

II. Apărări privind nelegalitatea și netemeinicia motivelor din propunerea de revocare

1. Probleme grave de comportament, comunicare publică, lipsa asumării responsabilității; plasarea deasupra legii prin afirmarea și susținerea publică a lipsei temeiului legal pentru evaluarea procurorului-șef al DNA; avansarea în comunicarea publică a ideii unui conflict între ministrul justiției și procurori, de natură să îngreuneze/împiedice evaluarea procurorului-șef al DNA (și implicit propria evaluare)

Ministrul justiției se raportează la opinia exprimată public în ședința Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori și la comunicatul de presă din 27 februarie 2014, prin care s-a susținut necesitatea stabilirii clare și fără echivoc a cadrului normativ în care trebuie examinată cererea de revocare a procurorului-șef al DNA și deduce din aceasta o ignorare, de către procurorul general, a principiului legalității, consacrat în art. 1 alin. (5) din Constituție.

Din această perspectivă, trebuie reamintit că, potrivit art. 3 lit. c) din Legea nr.317/2004, republicată, modificată și completată, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este membru de drept în Consiliul Superior al Magistraturii. În această calitate, are nu doar dreptul, ci și obligația de a exprima o poziție publică asupra problemelor supuse dezbaterii CSM și de a sesiza problemele circumscrise stabilirii exacte a cadrului legal incident în procedura de revocare a procurorilor cu funcții de conducere.

2. Probleme de legalitate a numirii în funcția de procuror general

Numirea în funcția de procuror general s-a făcut în condițiile stabilite de art. 54 alin. (1) raportat la art. 48 alin. (10) – (12) din Legea nr. 303/2004, existența *calificativului de la ultima evaluare* nefiind circumstanțiată legal la ultimii 3 ani anteriori depunerii candidaturii.

Contrar afirmației din Raportul ministrului justiției, Hotărârea nr. 258 din 21 aprilie 2016 a Secției pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii face referire la îndeplinirea acestei condiții prevăzute de lege: ***”Din actele existente la nivelul direcției de specialitate rezultă că domnul procuror Augustin Lazăr are o vechime efectivă în funcția de procuror de 34 de ani și 1 lună, nu a fost sancționat disciplinar în ultimii 3 ani de activitate, iar la ultima evaluare a activității profesionale a fost apreciat cu calificativul „foarte bine”².***

Actul pe care ministrul justiției îl contestă în prezent și-a produs și își produce pe deplin efectele juridice pentru perioada imediat următoare publicării sale în Monitorul Oficial al României, astfel încât solicitarea de revocare din funcția de procuror general **afectează grav securitatea raporturilor juridice și prefigurează o ingerință în atribuțiile autorității judecătorești.**

---

² pagina 3 a Hotărârii nr. 258 din 21 aprilie 2016 a Secției de procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, disponibilă pe http://old.csm1909.ro/csm/linkuri/22_04_2016__80254_ro.pdf

Referitor la susținerea potrivit căreia dosarul de candidatură pentru funcția de procuror general cuprinde și o rezoluție de clasare care privește pe președintele României în funcție, arătăm că, din verificările efectuate la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, precum și din corespondența cu Secția pentru procurori a CSM, nu au fost identificate lucrări din această categorie realizate de reclamant.

3. Probleme grave de management: caracterul imputabil al tuturor faptelor reținute în sarcina procurorului-șef al DNA, în raport de care procurorul general al nu a luat nicio măsură. Deopotrivă, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție răspunde din punct de vedere managerial pentru faptele care au determinat revocarea procurorului-șef al DNA, câtă vreme DNA este o structură a Ministerului Public

Articolul 1 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind DNA prevede că „Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție **conduce** Direcția Națională Anticorupție **prin intermediul procurorului-șef al acestei direcții**”.

Unul dintre argumentele acestui punct al raportului ministrului justiției îl constituie cele **trei conflicte juridice de natură constituțională din anul 2017** soluționate prin deciziile Curții Constituționale nr.68 din 27 februarie 2017, nr. 611 din 3 octombrie 2017 și nr. 757 din 23 noiembrie 2017:

1. conflictul soluționat prin decizia nr.68 din 27 februarie 2017 – **nu a fost vizată o faptă proprie a procurorului general**. Procurorul general trebuia să vegheze ca, pe viitor, structurile Ministerului Public să nu desfășoare activități de cercetare penală cu privire la legalitatea și oportunitatea unui act normativ adoptat de legiuitor. Or, **nu se poate constata că procurorul general nu s-ar fi conformat**.
2. conflictul soluționat prin decizia nr. 611 din 30 octombrie 2017 – Curtea Constituțională a constatat că „**nu există un conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, generat de refuzul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a exercita acțiunea disciplinară împotriva procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție pentru neprezentarea în fața Comisiei speciale de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial**” (paragraful 146).
3. conflictul soluționat prin decizia nr. 757 din 23 noiembrie 2017 – **declanșat de cercetarea penală de către DNA a legalității Hotărârii Guvernului nr. 858/2013, respectiv, a Hotărârii Guvernului nr.943/2013**”. **Curtea Constituțională a decis că nu există un conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public –**

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte.

Este util și, totodată, concludent, să prezint o analiză a tuturor deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională în ceea ce privește conflictele juridice de natură constituțională.

Astfel:

- **Senatul** a generat în **2 ani și 4 luni** un număr de **3 conflicte juridice de natură constituțională** în raport cu autoritatea judecătorească.
- **Guvernul** a generat, într-un **an și 7 luni**, un număr de **2 conflicte juridice de natură constituțională**
- **Înalta Curte de Casație și Justiție** a generat în **6 luni** un număr de **2 conflicte juridice de natură constituțională**,
- **Președintele României**, în **10 ani de mandat**, a fost parte în procedura menționată în 10 cauze.

Astfel, Ministerul Public nu este singura autoritate care a fost implicată în conflicte juridice de natură constituțională și în nicio altă situație precedentă, nu s-a pus problema unei sancțiuni ulterioare.

Prin urmare, existența unui conflict juridic de natură constituțională nu constituie, în sine, un motiv justificat pentru revocarea procurorului general.

4. Lipsa organizării eficiente și a asumării responsabilității: ignorarea situațiilor de criză; încercarea de minimizare a deficiențelor printr-un discurs public care a încercat acreditarea unei alte situații decât cea reală; lipsa oricăror măsuri manageriale pentru rezolvarea acestor situații și plasarea oricăror încercări de a atrage atenția asupra problemelor din sistem în sfera politicului și a agresiunii din partea altor instituții/autorități publice

Unele dintre motivele invocate, în care sunt repuse în discuție aspecte care privesc sancționarea procurorului-șef al DNA ca urmare a unora dintre soluțiile dispuse de Curtea Constituțională în conflictele juridice de natură constituțională, au fost analizate pe larg la pct. 3.

Aspectele reținute în sarcina procurorului-șef al DNA prin propunerea de revocare nu pot fi imputate procurorului general, întrucât acestea excedează atribuțiilor sale manageriale. Activitatea DNA și a procurorului-șef al DNA a fost supusă verificărilor prin Inspekția Judiciară, iar rapoartele de control întocmite de inspectorii judiciari, în care au fost propuse măsuri de remediere, au fost discutate și aprobate în CSM – Secția pentru procurori, unde a participat și votat și procurorul general. Ca atare, ***nu se poate imputa procurorului general că, în urma activității de control a Inspekției Judiciare, nu au fost dispuse măsuri, câtă vreme, prin Hotărârea Secției pentru procurori, s-a dispus remedierea deficiențelor constatate.***

Se mai argumentează că nu au fost luate măsuri manageriale privind soluționarea cauzelor după împlinirea termenelor de prescripție și că, la prezentarea raportului de activitate al DNA pentru anul 2017, deși erau 44 de astfel de soluții în acel an, procurorul general nu a dispus măsuri.

Or, calcularea termenului de prescripție este responsabilitatea procurorului de caz, și nu a procurorului general, cu excepția situațiilor în care rechizitoriul este verificat de legalitate de către procurorul general. Există **o monitorizare permanentă din partea procurorului general a cauzelor în care s-a împlinit termenul de prescripție**, iar potrivit Ordinului nr.213/2014 privind organizarea și funcționarea sistemului informațional al Ministerului Public, astfel de cauze se monitorizează permanent și se întocmesc analize semestriale și anuale prin care se urmărește indicarea cauzelor care au determinat intervenirea prescripției, evidențierea măsurilor dispuse de procuror pentru soluționarea dosarelor penale până la împlinirea termenului de prescripție, dacă soluția bazată pe împlinirea termenului de prescripție este imputabilă procurorului și motivul imputabilității, precum și măsurile ce se impun a fi luate.

În ceea ce privește situația cauzelor DNA în care a intervenit termenul de prescripție în anul **2017**, în **34** de cauze, denunțul sau, după caz, plângerea a fost formulată după împlinirea termenului de prescripție, aspect ce nu poate fi imputat nici procurorului de caz și, cu atât mai puțin, procurorului general.

Din analizele efectuate cu privire la motivele pentru care au fost soluționate cauzele după ce s-a împlinit termenul de prescripție, s-a constatat că motivele nesoluționării în termen privesc sesizarea organelor de urmărire penală după împlinirea termenelor de prescripție, reducerea limitelor de pedeapsă în urma modificărilor legislative, ceea ce a determinat și reducerea termenelor de prescripție.

5. Problema modificării raportului Inspecției Judiciare referitor la controlul managerial la nivelul Direcției Naționale Anticorupție. Exces de putere constatat de instanță

Raportul privind eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente de către conducerea Structurii centrale a DNA a fost aprobat prin Hotărârea nr.686/2017 a CSM – Secția pentru procurori. Hotărârea nu a fost adoptată doar de procurorul general, ci de toți membrii Secției pentru procurori, astfel că este ***total nereal a susține că procurorul general ar fi acționat cu exces de putere, eliminând anumite concluzii.***

Mai mult, sentința civilă nr.2547 din 2018 a Curții de Apel București, prin care s-a soluționat contestația formulată de Inspecția Judiciară contra Hotărârii CSM, nu este definitivă, cauza fiind în faza judecării recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr. 1376/2/2018.

6. Probleme grave în sfera comunicării publice: discurs eminent politic, cu acuzații fără precedent la adresa autorităților statului, deopotrivă din sfera autorităților legislative și executive;

false probleme create chiar de procurorul general și apoi combătute public cu vehemență; atitudine conflictuală. Domnul Augustin Lazăr nu doar că a acceptat un exces de putere ci, mai mult, s-a alăturat atitudinii lipsite de respect la adresa Parlamentului (conduita procurorului–șef al DNA de a nu da curs solicitării unei comisii de anchetă), prin declarații publice jignitoare la adresa acestei autorități cu rol de reprezentare a cetățenilor.

Se observă că, și la acest punct, ministrul justiției impută procurorului general aceleași aspecte care au fost analizate la pct. 3.

7. Comportament și probleme grave de comunicare: practicarea și încurajarea unor comportamente contrare obligațiilor constituționale și legale, mesaje publice cu încălcarea obligațiilor de rezervă impuse magistraților

Referitor la declarațiile din 8 decembrie 2017, trebuie menționat că acestea au avut în vedere **Raportul elaborat de Comitetul Drepturilor Omului al Organizației Națiunilor Unite în urma celei de-a cincea evaluări periodice a României – noiembrie 2017 – care vizează în principal stadiul implementării Pactului internațional privind drepturile civile și politice.**

De asemenea, aceleași prevederi se regăsesc și în *Avizul nr. 9 (2014) privind normele și principiile europene referitoare la procurori (Carta de la Roma)*, și în documentele Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni. În același sens sunt și recomandările Organizației Națiunilor Unite cuprinse în documentul intitulat „*Liniile directoare privind rolul procurorilor*”, adoptate la Congresul al VIII-lea, de la Havana, august-septembrie 1990 (art.4).

S-a avut în vedere, totodată, și Raportul Comisiei de la Veneția, adoptat la cea de-a 85-a sesiune plenară (17 – 18 decembrie 2010), care precizează „*Trebuie luat în considerare faptul că există un risc de presiune populistă în anumite cauze ce pot apărea în fața Parlamentului, dar și faptul că responsabilitatea în fața acestuia poate pune presiune indirectă asupra unui procuror care să evite să ia decizii nepopulare sau care să ia decizii care vor fi populare pentru legislativ*”.

Toate aceste declarații au fost făcute având în vedere obligațiile ce-i incumbă procurorului general potrivit legii, cu referire la apărarea ordinii de drept și a libertății de exprimare.

Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (**cauza *Baka contra Ungariei***, Hotărârea din 27 mai 2014), sancționarea Președintelui Curții Supreme din Ungaria din cauza atitudinii sale critice legate de anumite chestiuni ce vizau independența sistemului judiciar maghiar reprezintă o încălcare a libertății de exprimare prin prisma art. 10 din Convenție.

În hotărâre, se menționează, deopotrivă, că prin importanța funcției deținute și opiniile exprimate în legătură cu buna funcționare a justiției, chestiuni de interes public

chiar dacă „*o chestiune care suscită o dezbatere are implicații politice*”, magistrații nu pot fi împiedicați să se implice în dezbaterile pe aceste subiecte, așa cum s-a arătat și în practica anterioară a Curții. Se precizează că raporturile dintre reprezentanții la vârf ai puterii judecătorești și celelalte puteri ale statului, atunci când sunt vizate modificări legislative ce țin de reforma sistemului judiciar, sunt adeseori dificile, iar teama de sancțiuni pentru magistrații care își exprimă puncte de vedere poate avea un efect descurajator.

Mai mult, instanța europeană a apreciat că „*reclamantul nu avea doar dreptul, ci și datoria în calitate de președinte al acestui consiliu, să exprime o opinie în privința reformelor legislative care vizau instanțele, după ce a colectat și a sintetizat opiniile instanțelor inferioare*”. Declarația citată în raport a fost făcută potrivit obligațiilor ce revin procurorului general, cu referire la apărarea ordinii de drept și a libertății de exprimare.

Strict cu privire la folosirea în discursul public a sintagmei *inculpați de rang înalt*, arătăm că aceasta nu poate fi reținută drept deficiență, atât timp cât Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a decis că nu există o încălcare a Codului deontologic (Hotărârea nr.376/26 iunie 2018).

8. Abdicarea de la garanții constituționale precum respectarea prezumției de nevinovăție și a demnității umane

Afirmația la care se face referire reprezintă o reacție, o luare de poziție a procurorului general față de ceea ce a fost considerat ca aducând atingere gravă statutului procurorului și trebuie interpretată în context, rămânând valabile explicațiile de la punctul 7.

9. Contestarea deciziilor Curții Constituționale, în sensul încurajării nerespectării lor de către procurori

În comunicarea publică a procurorului general nu există elemente care să susțină teza nerespectării deciziilor Curții Constituționale. Nu a fost pusă în discuție legitimitatea ori obligativitatea hotărârilor acestui for.

10. Neîndeplinirea obiectivelor asumate prin proiectul de management care a stat la baza numirii în funcție. Utilizarea pe scară largă a delegărilor pe funcții de conducere

Deși, în fiecare an, conform competențelor atribuite prin lege, *Consiliul Superior al Magistraturii a organizat concursuri de ocupare a funcțiilor de conducere vacante din cadrul Ministerului Public, nefiind atribuția exclusivă a procurorului general.*

În anul 2016 au fost scoase la concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor 121 de posturi, la definitivarea procedurii fiind ocupate doar 58 dintre acestea.

În anul 2017 au fost scoase la concurs/examen 132 de funcții de conducere, dintre care au fost ocupate doar 48, iar în anul 2018 au fost scoase la concurs 149 de funcții de conducere, dintre care au fost ocupate doar 62.

De asemenea, la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au fost publicate, în proceduri succesive, liste ale posturilor vacante de procuror-șef serviciu și procuror-șef birou, prin această modalitate fiind ocupate, în perioada 2016-2018, **21 de funcții de conducere**.

Potrivit legii, **DNA și DIICOT** au derulat propriile proceduri de ocupare a funcțiilor de conducere de procuror-șef serviciu și procuror-șef birou, transmițând propuneri corespunzătoare în vederea formulării recomandării prevăzute în art. 55 din Legea nr. 303/2004. Procurorul general și-a însușit propunerile, pe baza candidaturilor depuse în cadrul procedurilor desfășurate de cele două direcții specializate, și a comunicat recomandările Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru procurori, în vederea susținerii interviului prevăzut de lege. Ca urmare a acestor demersuri au fost ocupate, prin numire sau reînvestire, în cadrul celor două direcții specializate, **54 de funcții de conducere**.

Existența posturilor de conducere vacante, atât a celor care se ocupă prin concurs sau examen, cât și a celor care se ocupă prin alte modalități prevăzute de lege, a determinat necesitatea delegării de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a unor procurori în unele dintre aceste funcții. **Delegările în funcții de conducere au fost realizate, cu titlu provizoriu, până la finalizarea procedurilor de numire în respectivele funcții.**

11. Neîndeplinirea obiectivelor asumate prin proiectul de management care a stat la baza numirii în funcție. Scăderea operativității în activitatea Ministerului Public

Potrivit Ordinului nr. 213/2014 al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, anual, se efectuează o analiză a cauzelor în care au fost dispuse soluții de netrimitere în judecată ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Din analiza efectuată pentru anul 2017 au rezultat următoarele motive de nesoluționare în termen:

- au fost formulate sesizări după împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale, aspect ce nu poate fi imputat procurorului;
- reducerea limitelor de pedeapsă pentru infracțiunile sesizate, ca urmare a intrării în vigoare a noului Cod penal;
- complexitatea unor cauze în care au fost dispuse disjungeri/declinări la/către diferitele structuri de parchet;
- fluctuația de personal la parchete.

Dosarele soluționate în peste 1 an de la sesizare au crescut în 2017, fiind soluționate 159.292 de dosare față de 151.150 de dosare în 2016. Acest indicator arată o **preocupare pentru soluționarea cauzelor vechi, iar măsurile de monitorizare și control intern dispuse au dus la aceste rezultate.**

Este total greșită comparația între dosarele din Ministerul Public strict prin raportare la numărul de dosare soluționate de fiecare procuror, așa cum este consemnat la pagina 38 a raportului. Sunt necesare diferențieri din perspectiva tipului faptei investigate (cum ar fi dosare privind infracțiunile contra vieții, infracțiunile economico-financiare, de crimă organizată sau de corupție la nivel înalt) și a modului în care se poate administra probatoriul, dacă sunt necesare metode speciale de supraveghere, expertize tehnice sau financiare, cereri de asistență judiciară internațională.

Au fost efectuate regulat controale în cauzele Ministerului Public, atât din partea Inspecției Judiciare, cât și prin ordine ale procurorului general și, atunci când au fost identificate cauze rămase în nelucrare, a fost sesizată Inspecția Judiciară.

În perioada 2016 - 2018 au fost efectuate, prin procurori anume desemnați, 35 de controale tematice sau controale pentru situații deosebite.

12. Neîndeplinirea obligațiilor legale în privința politicii penale

Încă de la preluarea mandatului, procurorul general a dispus măsuri în vederea realizării unor studii cu privire la cauzele care generează sau favorizează criminalitatea și, punctual, pe anumite domenii, a prezentat ministrului justiției propuneri în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației în domeniu.

În acest sens, indicăm:

- studii de impact cu privire la modificările legislative ce au vizat infracțiunile de abuz în serviciu și conflict de interese;
- studiul criminologic privind infracțiunile de omor (simplu și calificat) și de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte ce au făcut obiectul trimerilor în judecată în perioada anilor 2011-2015;

Aceste studii au fost finalizate cu propuneri, care, potrivit art. 63 lit. i) din Legea nr.304/2004, au fost înaintate ministrului justiției.

Deopotrivă, studiile fie au fost postate pe site-ul Ministerului Public (<http://www.mpublic.ro/ro/content/publicatii-articole-studii>), fie au fost publicate în revista "Pro Lege" (<http://revistaprolege.ro/>);

-la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a mai efectuat o analiză a cauzelor penale ce au avut ca obiect infracțiunile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului și în Legea nr. 101/2011 pentru prevenirea și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului. Analiza a stat la baza elaborării notei de fundamentare privind rețeaua națională de procurori specializați în domeniul infracțiunilor privind protecția mediului.

În prezent este în curs de desfășurare *proiectul privind "Drepturile victimelor infracțiunii"*, care presupune o analiză a legislației, a jurisprudenței și a cauzelor care favorizează fenomenul infracțional, cu referire specială la violența domestică și a celei îndreptate asupra minorilor.

În acest context, a fost lansat, în luna iunie 2018, *proiectul "Inițiativa pentru o abordare comună a protecției juridice a drepturilor copilului"*, care se derulează în colaborare cu Ambasada Republicii Franceze la București, Institutul Național al Magistraturii, Inspectoratul General al Poliției Române și Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil.

Un alt proiect derulat în perioada 2017-2018 a vizat *"Protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în faza de urmărire penală"*, în cadrul căruia a fost analizat modul în care, în cursul urmăririi penale, sunt respectate drepturile și libertățile fundamentale ale participanților în cadrul unei proceduri penale.

Pe perioada mandatului au fost efectuate **32 de analize** în domeniile prioritare ale Ministerului Public (corupție, conflict de interese/folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane, evaziune fiscală, contrabandă, spălarea banilor, infracțiuni silvice, contra mediului și patrimoniului cultural), care au avut ca scop identificarea vulnerabilităților, dar și diseminarea bunelor practici, sesizarea aspectelor de practică neunitară și alte elemente ce pot contribui la eficientizarea activității de urmărire penală.

În anul 2017 a fost elaborată o **sinteză a jurisprudenței relevante în materie penală a Curții Europene a Drepturilor Omului**, ce a fost diseminată procurorilor din cadrul Ministerului Public.

În vederea asigurării standardelor de integritate pentru procurori s-a realizat o evaluare a situației disciplinare la nivelul Ministerului Public, materializată într-o **sinteză a jurisprudenței în materie disciplinară** în perioada 2012 – 2016, ce a fost transmisă tuturor unităților de parchet.

În 2018 s-a dispus un control având ca obiect identificarea riscurilor și vulnerabilităților care afectează activitatea parchetelor și verificarea modalității de respectare a legii în activitățile curente care, prin natura lor, aduc limitări drepturilor omului și libertăților fundamentale (mandate de supraveghere, percheziții domiciliare și măsuri preventive).

13. Critici cu orice preț și în orice împrejurare ale autorității legiuitoare. Contestarea legilor de modificare și completare a legilor justiției, ulterior controlului de constituționalitate a priori exercitat de Curtea Constituțională

Cu privire la aspectele de oportunitate ale unor dispoziții cuprinse în legile justiției, ulterior deciziilor emise de Curtea Constituțională, la 26 septembrie 2018, Comisia specială comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției a solicitat Ministerului Public să formuleze observații și propuneri cu privire la modificarea celor 3 legi ale justiției, ținând seama de recomandările formulate în raportul preliminar întocmit de Comisia de la Veneția.

La 2 octombrie 2018 au fost înaintate Comisiei observațiile și propunerile formulate de procurori. Aceste observații și propuneri vizau tocmai elementele de oportunitate care nu au făcut obiectul controlului de constituționalitate *a priori*.

14. Critica adusă hotărârilor judecătorești și judecătorilor

Nu au existat niciodată afirmații ale procurorului general prin care să fie aduse critici hotărârilor judecătorești sau judecătorilor.

15. "Dubla măsură", tergiversarea procedurilor legale

Procurorul general nu a tergiversat procedurile legale de numire în funcția de procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție. În cadrul ședinței Secției pentru procurori, în calitate de membru de drept, procurorul general a adus la cunoștința membrilor secției aspecte privind o sesizare adresată Inspecției Judiciare.

Decizia de amânare a interviului a fost luată prin vot, de toți membrii secției prezenți la ședință, astfel că nu poate fi imputat procurorului general faptul că a tergiversat procedura.

Se acreditează ideea că Inspecția Judiciară ar fi fost sesizată în mod precipitat și nejustificat, cu scopul tergiversării acestei numiri, aspect nereal, întrucât:

- dosarul penal a fost înregistrat pe rolul Secției de urmărire penală și criminalistică chiar în ziua producerii incidentului de securitate (24 august 2018 – vineri);
- controlul dispus la sediul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța cu privire la modalitatea de gestionare a documentului clasificat a avut loc la 27.08.2018 (luni), *înainte de a se cunoaște rezultatul selecției pentru funcția de procuror-șef al DNA*;
- procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța și-a depus candidatura pentru funcția de procuror-șef al DNA la 24 august 2018, iar acest fapt a fost făcut public în aceeași zi, la ora 16.30³, anunțul privind îndeplinirea condițiilor legale de participare la procedura de selecție fiind publicat la 29 august 2018;
- propunerea ministrului justiției privind procurorul-șef al DNA a fost făcută publică la **6 septembrie 2018**⁴;
- în perioada 24 august 2018 (înregistrarea dosarului penal) – 25 septembrie 2018 (sesizarea Inspecției Judiciare) au fost efectuate acte de cercetare penală sub aspectul comiterii infracțiunilor de neglijență în păstrarea informațiilor, prevăzută în art. 305 alin. (1) C. pen., și fals material în înscrisuri oficiale,

³<http://www.just.ro/wp-content/uploads/2018/07/Anunt-candidaturi-depuse-procuror-sef-DNA-24.08.2018.pdf>

⁴<http://www.just.ro/anuntul-privind-rezultatul-procedurii-de-sectie-a-procurorilor-in-vederea-efectuării-propunerii-de-numire-in-functia-vacanta-de-procuror-sef-al-directiei-nationale-anticoruptie/>

prevăzută de art. 320 alin. (2) C. pen., perioada fiind circumscrisă fazei nepublice a urmăririi penale;

- la 24 septembrie 2018, Secția de urmărire penală și criminalistică a transmis procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție o informare referitoare la rezultatul preliminar al cercetărilor penale, pentru a aprecia cu privire la oportunitatea sesizării Inspecției Judiciare;
- la 25 septembrie 2018 a fost sesizată Inspecția Judiciară.

16. Desfășurarea anchetei având ca obiect modalitatea de intervenție a jandarmilor în timpul protestelor care au avut loc la data de 10 august 2018

La 13 august 2018 a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție o plângere penală pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută în art. 297 C. pen. și a infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzută în art. 296 alin. (1) și art. 296 alin. (2) C. pen., fiind înregistrat un dosar penal. Efectuarea urmăririi penale este responsabilitatea procurorului de caz, singurul care decide tactica investigativă și care ia deciziile privind corecta și operativă soluționare a cauzei, fiind independent în activitatea sa.

Procurorul general nu a efectuat niciun act de urmărire penală în acest dosar.

17, 18 și 19. *Protocoalele de cooperare interinstituțională încheiate de Ministerul Public. Încălcarea legii prin semnarea unor Protocoale prin care se interferează atât în activitatea Parlamentului, cât și în cea a instanței de judecată; crearea premiselor unei justiții „secrete” incompatibile cu dreptul la un proces echitabil și principiile statului de drept.*

În mod firesc, câtă vreme este o procedură în curs pe rolul Curții Constituționale (termen 28 noiembrie 2018), ***deontologic ar fi fost ca această chestiune să nu constituie o componentă a raportului. Preluând argumentele unei părți ale presupusului conflict, ministrul justiției se raliază acesteia, devenind parte informală a acestui conflict.*** Or, principiul separației puterilor în stat ar fi recomandat ministrului justiției o poziție de neutralitate, iar nu una de partizanat, chiar dacă, așa cum afirmă, părerea sa concordă cu cea a autorului sesizării conflictului.

Argumentele pentru care acest motiv nu poate fi reținut sunt identice celor care fundamentează concluziile Ministerului Public, depuse în procedura aflată în curs la Curtea Constituțională⁵.

De altfel, și în **Raportul tehnic SWD (2018) 551 final din 13 noiembrie 2018 al Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate în România în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare**, referitor la cooperarea dintre serviciile de informații și instituțiile din sistemul judiciar, s-a observat că aceasta a fost reglementată în diverse acte legislative care erau în vigoare înainte de

---

⁵ A se vedea anexa nr.1

aderarea României la U.E. și stipulau o separare strictă a rolului organelor de urmărire penală și a sprijinului tehnic din partea serviciilor de informații. Senatul este responsabil cu supravegherea serviciilor de securitate din România, primind rapoarte anuale din partea S.R.I. În contextul dezbaterii publice privind cooperarea în cauzele penale dintre S.R.I. și diverse instituții judiciare, Comisia a arătat că, dat fiind rolul instanțelor de a stabili dacă acuzațiile de abuzuri sunt justificate sau nu, și de a decide în ceea ce privește legalitatea probelor obținute pe baza acestor protocoale în cauzele penale, până acum nu a existat nicio hotărâre judecătorească care să dispună anularea respectivelor protocoale.

20. Comunicare publică nesinceră cu privire la acte de importanță covârșitoare pentru modul în care la nivelul Ministerului Public sunt respectate drepturile fundamentale. Comportament care încalcă deontologia profesională

Trebuie subliniat că, în conformitate cu dispozițiile art. 40 lit. n) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 36¹ și art. 36² din Hotărârea nr. 326/2005 a Plenului CSM privind Regulamentul de organizare și funcționare a CSM, competența de a constata încălcarea normelor de conduită reglementate de Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor aparține secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii. La fel, procedura legală prevede efectuarea de verificări de către Inspekția Judiciară, cu respectarea dreptului la apărare al magistratului cercetat.

Or, fără respectarea unei asemenea proceduri și a competenței legale, ministrul justiției a stabilit, prin intermediul raportului ce însoțește propunerea de revocare, că a fost încălcată deontologia profesională, iar această încălcare ar consta în modalitatea în care procurorul general a comunicat în privința „protocoalelor din justiție”.

Comunicarea referitoare la protocoale a urmărit informarea opiniei publice cu privire la existența acestora, scopul lor, împrejurările în care au fost încheiate, măsurile luate pentru desecretizare și pentru încetarea aplicabilității.

În concluzie, solicit Secției pentru procurori a CSM emiterea unui aviz negativ față de propunerea de revocare din funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.